

ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

28 Ağustos 1974 Çarşamba - Sayı: 12 - 100 Kuruş

İKİ KAT FATMA HANIM

Yaşlılığından ötürü beli büküldüğü için Fatma hanım'a "İki Kat " lâkabını takmışlardı. Bir sabah yatağına bomba düştü. Çatı göçmüş bomba tavanı delmişti. İki Kat Fatma Hanım, evi dolduran mahalleliyi bir yana iterek çekilin, dedi Sonra kimsenin yanaşamadığı patlamamış bombayı kucakladı. Ve.....

Üsküdar'ın Kapağası mahallesinde tek başına büyük bir evde yaşayan yaşlı bir kadın vardı:İki KatFatma Hanım Yaşlılığına karşılık kimseden yardım da beklemezdi.Eşini,Osmanlı-Rus savaşında kaybetmişti.Koskoca evinde tek başına yaşırdı.İşlerini de kendisi görürdü.Ne yerd? Ne içerdi?Kimse bilmezdi bunları.Öylesine bir erkek kadındı Fatma Hanım.

İngiliz uçakları Birinci Cihan Savaşı'nın son yıllarında İstanbul halkına dehşet vermek için gece ve gündüz hava akınları yaparlardı o devirlerde.Rasgele bomba atarlar,sonra kaçıp giderlerdi. Şem-sipaşa'ya yerleştirilmiş bir Türk topu da,İngiliz uçaklarına ateş açardı hücumlar sırasında.

Bir sabah yine İngiliz tayyareleri Üsküdar'a bomba atmaya başladılar.

Kısa bir süre sonra Kapağası mahallesinde herkes sokağa uğramıştı.

"- Fatma Hanım'ın evine bomba düştü.." diyorlardı.

Kapıyı çalıyorlardı.Nihayet İki Kat Fatma Hanım,kapıyı açtı.Gelenler:

"- Anne,dediler.Dama bomba düştü.Yardıma geldik..."

Fatma Hanım,serinkanlılıkla onlara cevap verdi:

"- Evet...Düştü..Dam,tavan delindi Bomba,yatağımın içinde duruyor..."

"- Korkmazsanız,buyrun içeriye"

Ürkerek içeriye girdiler.Ve üst kata bombanın düştüğü yatağın bulunduğu oda-ya girdiler.Tavanda koca bir delik açılmıştı.Ve bomba,Fatma Hanım'ın yatağı üzerinde duruyordu.

Fatma Hanım:

- Niçin bakıyorsunuz? diye sordu gözlerini,yatak üstünde duran patlamamış bombadan ayırmaksızın...

Sonra sesini yükselterek

- Gelin,yaklaşın...

Herkes birbirine bakıyordu...

Fatma Hanım,yatağın baş ucundaki kerevet üzerinde duran bir battaniyeyi aldı..Odadakilere:

- Şunu dört ucundan,dört kişi tutsun dedi.

Dört erkek,Fatma Hanım'ın dediğini yaptılar.

Fatma Hanım,bir emir daha verdi:

- Olduğunuz yerde kalın siz..

Ve iki kat eğilmiş,yürüyerek yatağın üzerine kapandı...Bir besmele çekerek yatak üstündeki bombayı kucakladı...Bir bebeği beşiğe yatırırcasına özen ve dikkatle bombayı dört kişinin açık tuttuğu battaniyenin ortasına koydu.

- Bitişikte Sarraf Ahmet Beyin bahçesine gidin,orada bostan kuyuları var . En yakın olan kuyunun içine atınız bombayı...Gücüm yetseydi,bu ağır şeyi ben oraya kadar götürürdüm.

Seksen yaşındaki bu Türk kadınının cesareti karşısında kimse ağzını açamadı.

ÇARŞAMBA
GÜNLERİ
ÇIKAR
HAFTALIK DERGİ - 100 Krş.

KEMAL

Sahibi : Veb Ofset

İleri Matbaacılık A.Ş.

Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI

Hazırlayan.....: Ceyhun AKNESİL

Telefon : 26 60 00
27 83 20
27 37 61

idare: Alaykosku Caddesi, Eryılmaz Sokak Cağaloğlu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

Bir anda bütün Üsküdar'aya yılan Ustura Kemal ile Kör İspiro'nun müthiş kavgasından sonra sakın birkaç gün geçmiş Kör İspiro, bir müddet ortalıkta gözükmemişti. Aradan geçen uzun zamana rağmen bütün kahvelerde konuşulan tek mevzu yine buydu.

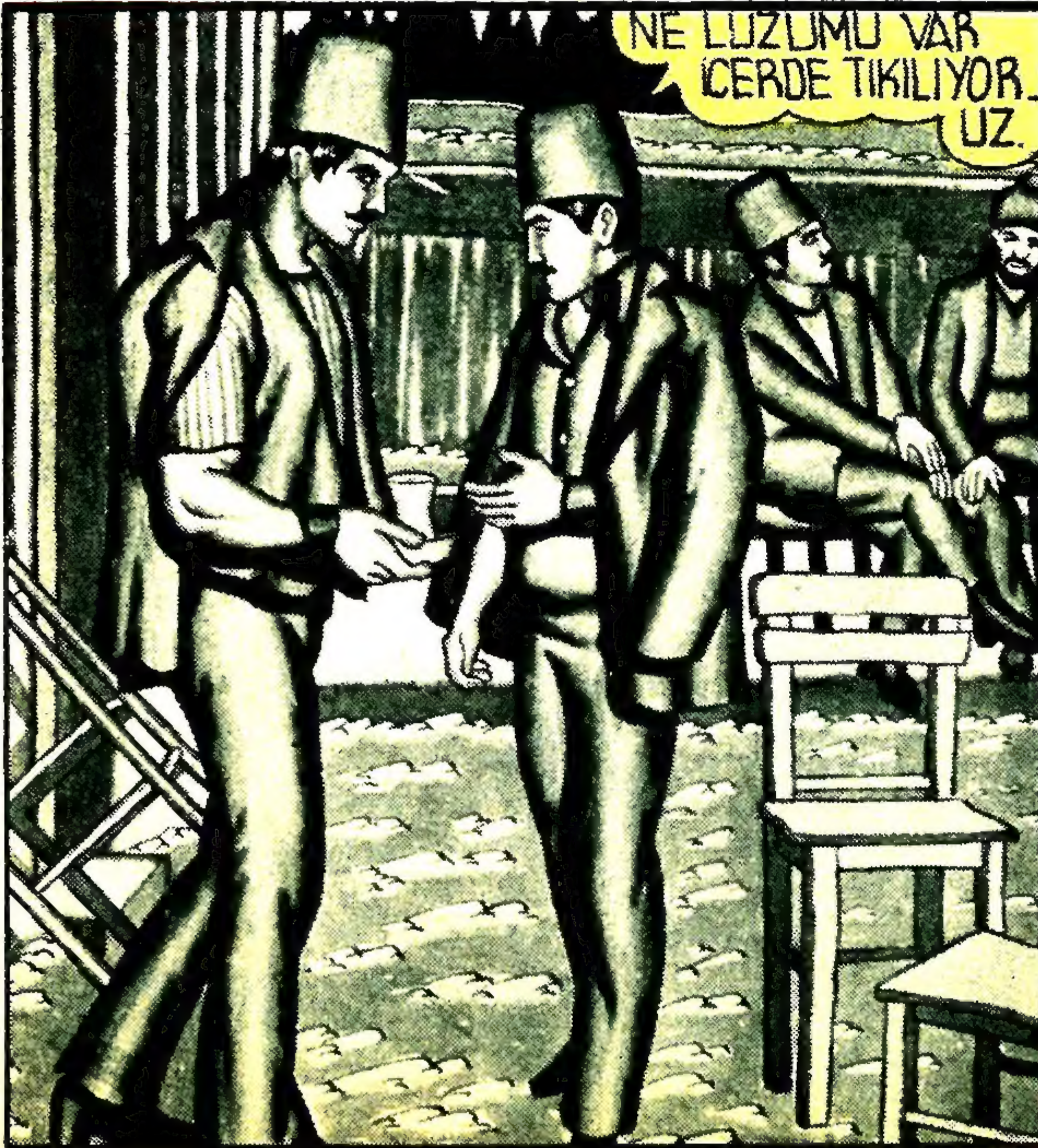

NE DEMEK YAHU, EĞER KABAHAT BENDE İSE, PES YANI.

Fakat taraflardan birinin mutlak ölümü ile bitecek olan bu ikinci çarpışma olmadı. Başta İmam Ali Efendi ve Sarraf Kâzım'ın ricaları bu iki acarı biraz yumuşatmıştı. Bir gün Salacaklı Hakkı Reis'in evinde bir ziyafet verildi

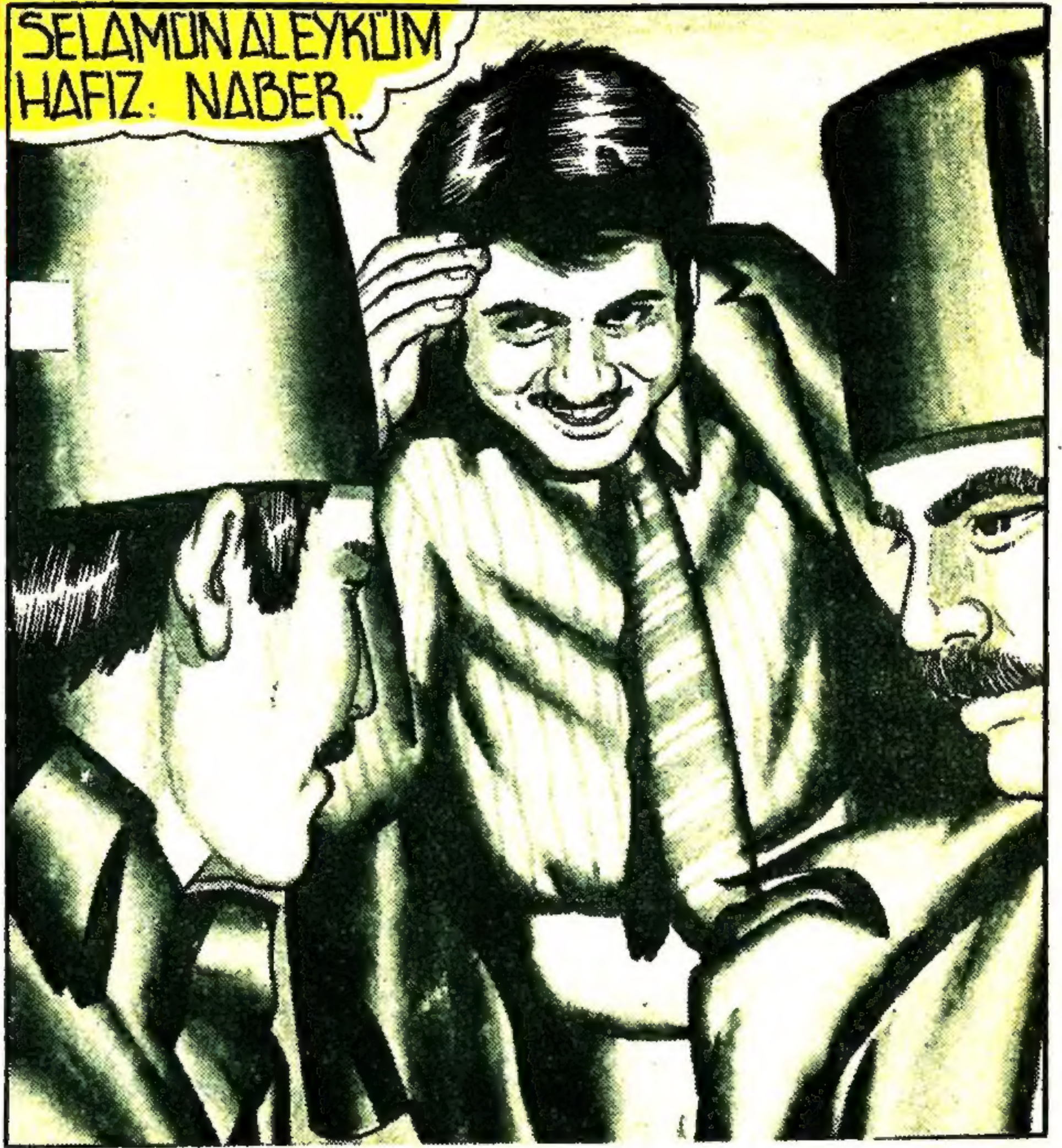
Kör belâsının kâbusu aylardır böyleydi. Üstelik bu kâbusun attığı imza Usta-ra'nın sol kolundan hâlâ silinmemişti, akan kanın hesabı da sorulmamıştı, İspiro, artık eski İspiro değildi vurduğu yerden ses geliyordu:

Güneşin ilk ışıkları sabahın nemli serinliğini henüz ısıtamamıştı, bomboş duran masalardan birine iliştiler. Kahvenin gediklisi birkaç kişi demli sabah çaylarını yudumluyordu hafif hafif esen rutubetli bir rüzgâr vardı dışarıda.

"Selâmün a-
leyküm Hafız,n'a-
ber,Kemal abiyl
de almışsın kar-
şına , meraba
Kemal abi. ." Gök
gürültüsünü andı-
ran ses ile "Sa-
lacaklı Kelle Ah-
sen"de düşmüştü
bitirimhaneye ,
Kelle,kolu ile i-
şaret ederek "Var
mı s n ?" dedi.

SELAMÜN ALEYKÜM
HAFİZ. NABER..

ZORU VAR
KELLENİN.

HİÇ... DÜN SABAH
'BİLEK GÜRESİ'
YAPMISTIKTA.

"Kolumu kır-
veririm alimal -
lah"Sağol eyval-
lah"dedi Hafız"Bu
gün olmaz, baş -
ka gün kırarım ko-
lunu. .Ustura bıyı-
yık altından gül-
müştü bu konuş-
maya-Yahu Hafız
ne zoru var bu
pişmişin, Hafız
kasılarak- Hiç,
dedi, dün bilek gü-
reşi yapmıştık ta

Kemal- Yok yahu, sen bilek güreşi yapar mıydın, meğer ne marifetler varmış sende. Ustura'nın onu küçümseyen tavrı hiç hoşuna gitmemiştir Hafız'ın.. Abi dedi, demingeçenin buralarda bükemediği bilek yoktur, benden başka...

-Anlat be Hafız dedi, meraklandım? Ben hiç görmedim. Hafız İddialaşıp tutuşuruz, kendine güvenen geçer karşıma, Kelle dün fazla ötmüştü gördüm hesabını, temiz masada yaptık, öyle izmarit mum falan koymadık..

Allah Allah, masaya izmarit de mi koyuyorsunuz? Yani bileği bükülüp yıkılanın eli kolu haşat oluyor ha.. Bunu beğenmedim işte. Ziya'nın sıvalı duran kollarının dirsek bilek arası jilet keskinliğinde cam gibi adalelelerle kaplı idi

-Valla Kemal abi, buralarda bana izmarit söndürtecek pek göremiyorum. Bunları söylerken gözleri Ustura'nın kollarına kaydı.. Acı bir kuvvet akıyordu Kemal'in adalelelerinden. Lâkin bilek gücü başkaydı öptürürdü masaya silleninin tersini..

Ustura Kemal
Bana bak Hafız
dedi, aklın sıra
meydan mı oku -
yorsun, ben siga-
ra falan içmem
ama istersen ken-
di izmaritini koy,
söndürteyim sana
Hafız duraladı bu
lafı beklemiyor -
du, beklemiyordu
ama çanak tutan
da kendisi idi,
-Pekâlâ, dedi, ne -
sine.

BANA BAK HAFIZ; AKLIN SIRA
BANA MEYDANMI OKUYORSUN.

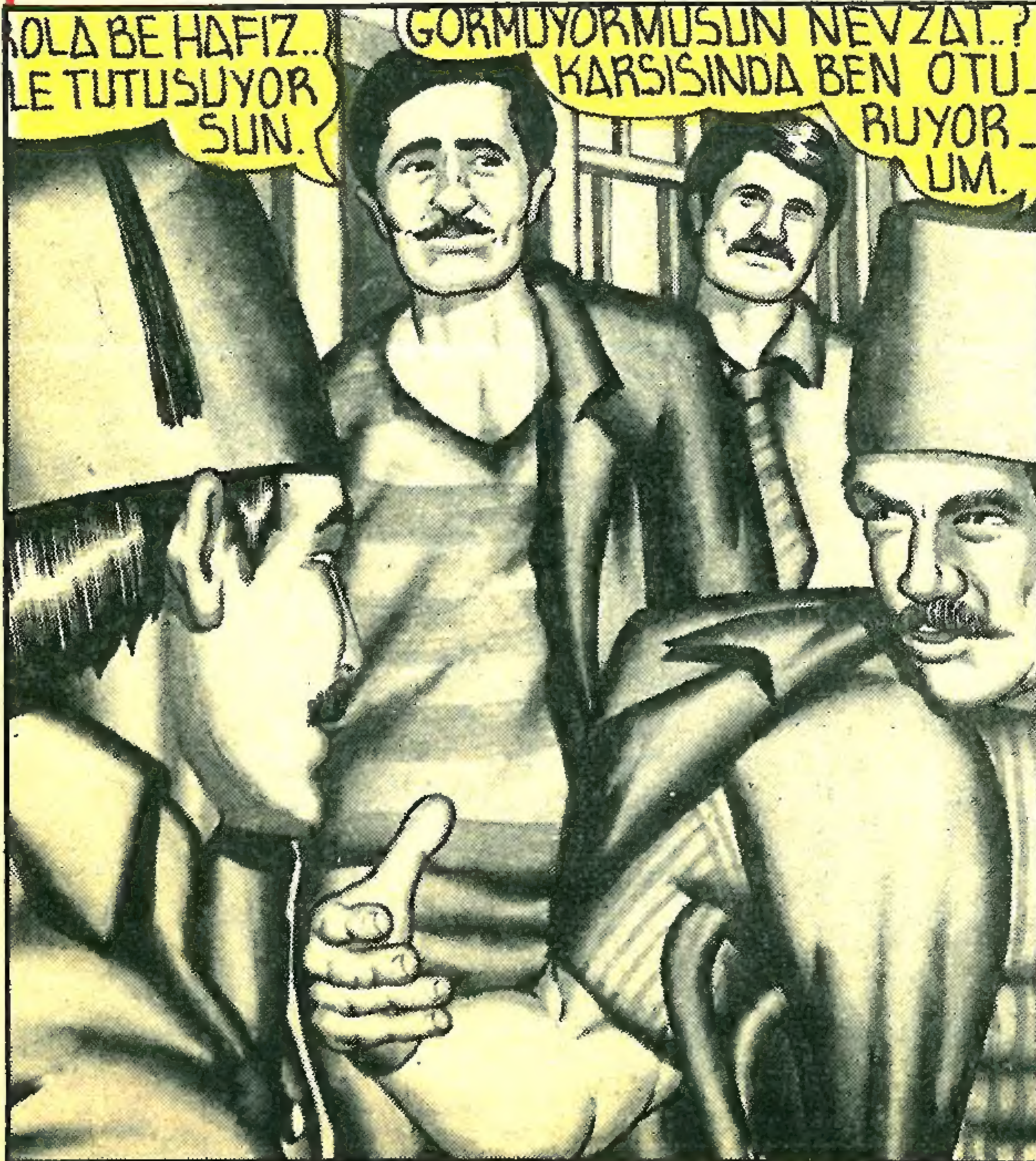
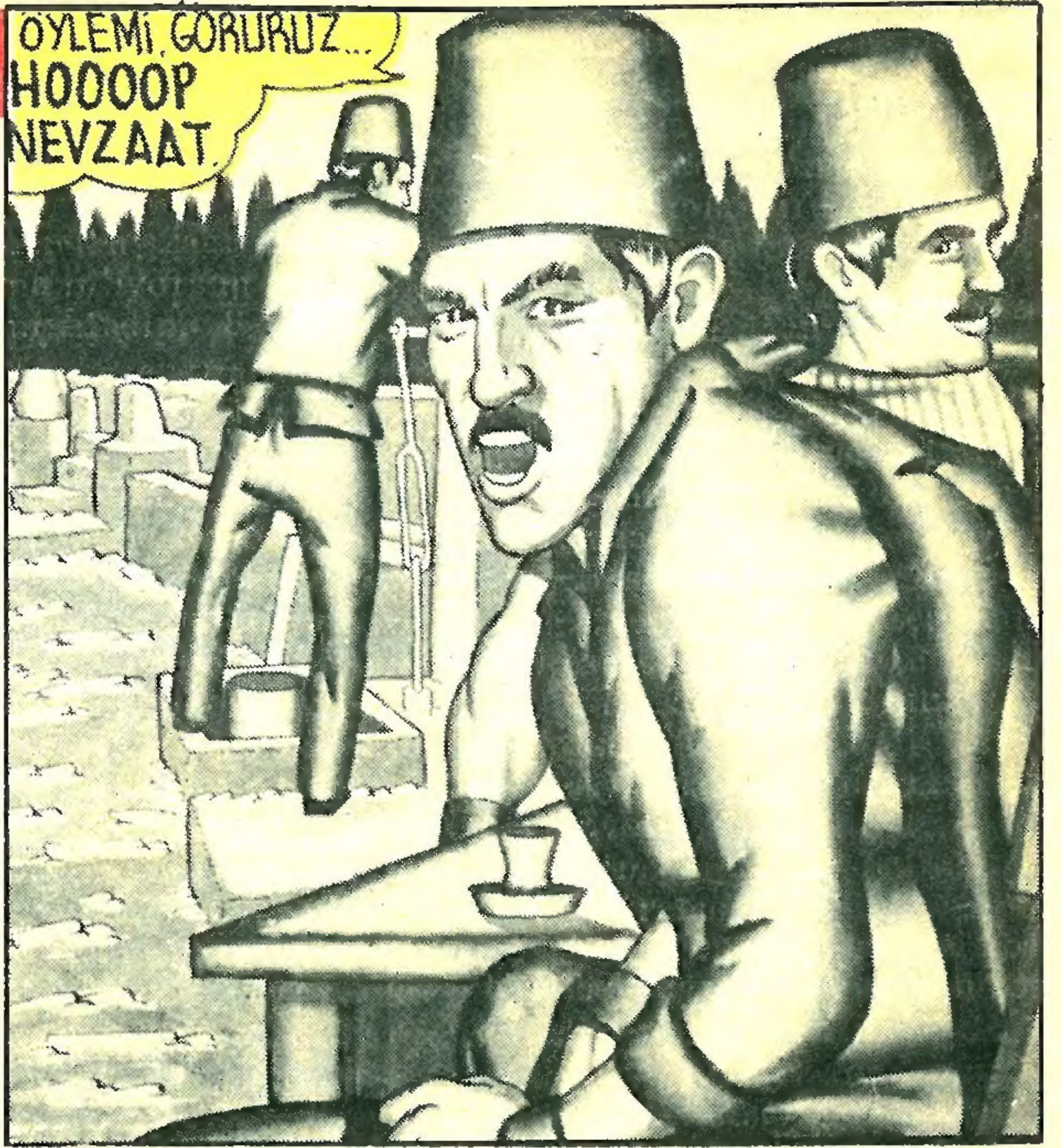
ALA 'BİLEK GÜRESİNİ
NE YAPIYORUZ.

NESİNE FALAN DEYİL, İDDİA
SENİN YENİLMEN OLSUN

-Ne sine falan
değil, önce sar
bir cigara, izma-
ritini de koy ko-
lunun altına, iddi-
ası da senin ye-
nilmen olsun, Us-
tura Kemal'in a-
laylı alaylı mey-
dan okuması Ha-
fız'a fena koy-
muştu; Tek izma-
rit yetmez dedi,
senin tarafa da
koymak lâzım.

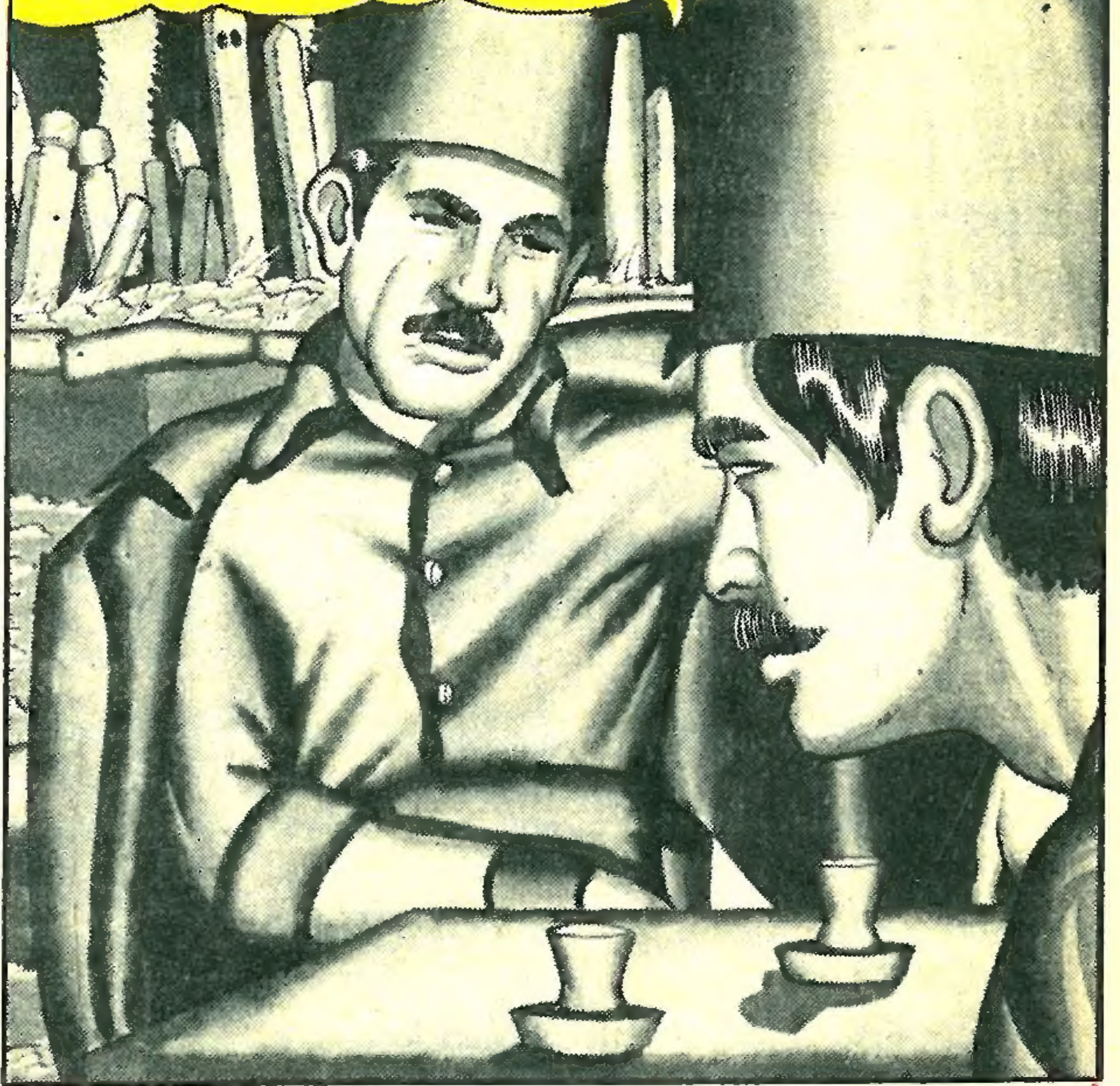
-Hop Nevzaat
İçeriden bir ses :
Hop dedik. Hafız
sesini biraz daha
yükselterek- Bi-
raz bak hele, ci-
garam beraber
getir.. Bu lafpa-
rola gibiydi, Nev-
zat'la beraber bü-
tünbilek güreşi
meraklıları fir-
ladılar dışarı.

-Hayrola be
Hafız abi kiminle
tutuşuyorsun. Bu
lâfa Ustura cevap
verdi. -Görmüyor
musun Nevzat, kar-
şısında ben oturu-
yorum: Ağır ba-
taryayıca şaş-
lamıştı. "Sahi mi
yahu dedi, hakika-
ten tutuşuyor mu-
sunuz ?" Tutuşu-
yoruz elbet, ne
var bunda şaşacak

-Yok yani,şey ben pek görme - miştım Kemal a - bıyı buralarda bilek güreşi yaparken,duyardık a - ma.. Hafız,Nevzat ın bu sözü üzeri - ne kendini biraz toparlamak zo - runda kaldı. "Du - yar mıydın?"de - di. "Kemal'in bi - lek güreşi mi yap - tığını duyardın?.. Vay vay vay..

VAY VAY KEMAL ABİ, YANI BİZİ KAFKOLA ALIYORSUN HA.

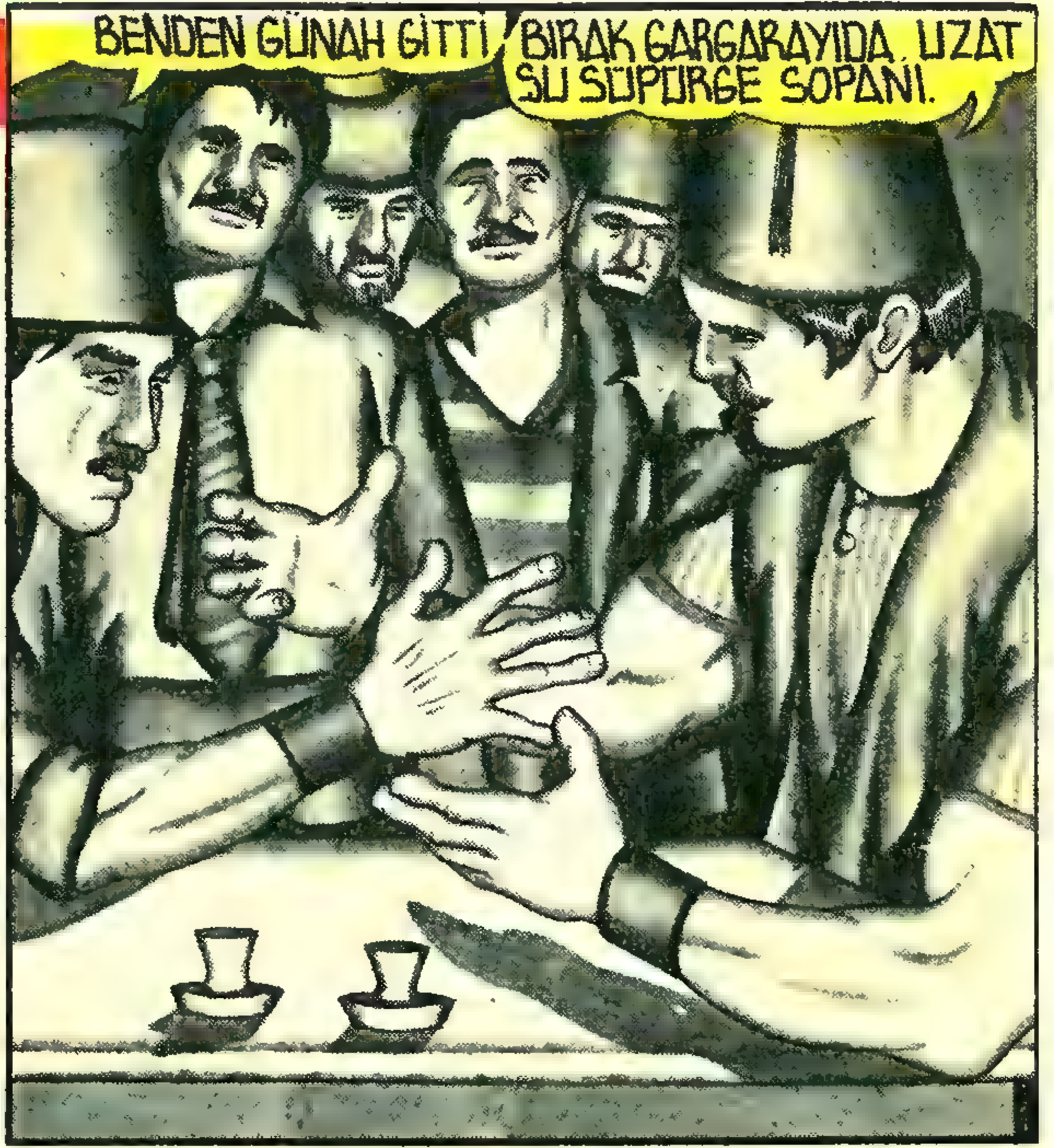

YOK BE İMANIM NE KAFKOLU, YANILIZ BEN DİYORUMKİ, BİLEK GÜREŞİ, GAZEL ATMAYA BENZEMEZ

-Yok be ima - nım, yalnız ben diyorum ki, benim bildiğim bilek gü - reşi, gazel atma - ya benzemez. Us - tura Kemal bu i - şinustasıymış gi - bi gözüküyordu , fakat herkes de bilirdi ki Sala - caklı Hafız Ziya' - nın kolu " Tuttu ğunu indirir, iz - maritleri söndür - türdü. "

Şaka maka derken atışmanın ayarı bozulmaya başlamıştı. "Gel bakalım" dedi Ustura Kemal. "Çok konuştun, az laf çok iş.. " Pekâlâ benden günah gitti, mahcubiye-tinden bir daha bu kahveye uğra-yamazsan karış-manha .." Koy şu havlunu dir-seklerinin altına.

LİLAN BU HAFIZI BOYLE KIZDIRIYORUM AMA UMMADIK TAS BAS YARAR DERLER.

Ustura Kemal Kör İspiro'yu falan unutmuştu Hafız'ın asabını bozmak için ne lâ-zımsa yapıyordu. Olur ya, "Ummadık taş baş yarar" derler, oğlan za-yıf falan ama bakarsın bileği ze-hir gibidir, diye, düşünüyordu. Kol-ların devrilece-

ği yere de izma-
ritler atıldı. Her
ikisi de sağ kol-
larını masa üze-
rine bastırıp boy
aldılar, dirsek,
yerleri belli ol-
duktan sonra oy-
natmadan kaldırıp
Osmanlı usulü tu-
tuştular, sol kol-
lar hiç bir yeri
tutmayacaktı, sağ
bacaklarını iyice
açtılar.

Hafız Ziya'ın
eli Ustura Kemal'
in iri kemikli
pencesi içinde hiç
de iyi bir tutuş
yapamamıştı. Zi-
ya Kemal'in elini
mümkün olduğu,
kadar üstten ve
sıkı bir şekilde
zaptetmeye çalı-
şıyor, bu davran-
ışı ile de usta bir
bilekçi olduğunu
gösteriyordu.

USTURA KEMAL

Lâkin Ustura Kemal, Hafız'a istediği tutuşu yapması için fırsat vermiyordu. Hafız'ın her tutuşunu elini gevşetip tekrar sıkmak suretiyle bozuyor, böylece Ziya'nın eli Kemal'in bileğine doğru kayıyordu. Bu ise daha başlangıçta, yenilmek demektir.

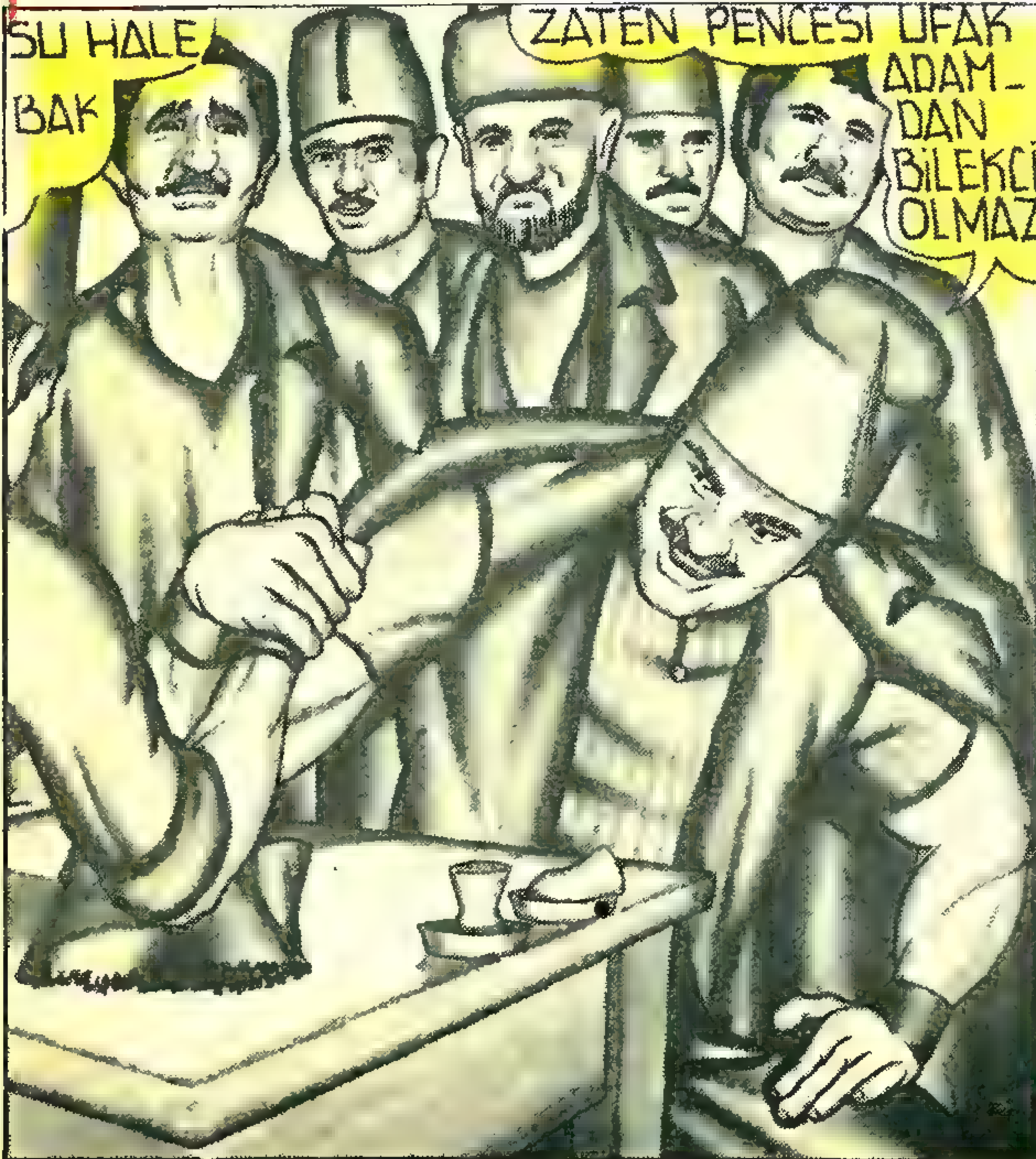
KEMAL ABİ MÜSADE ETDE MÜSAVİ TUTUŞALIM.

BENİM TUTUŞUM İSİNE GELİRSE.

SU HALE
BAK

ZATEN PENCESİ UFAK
ADAM-
DAN
BİLEKÇİ
OLMAZ

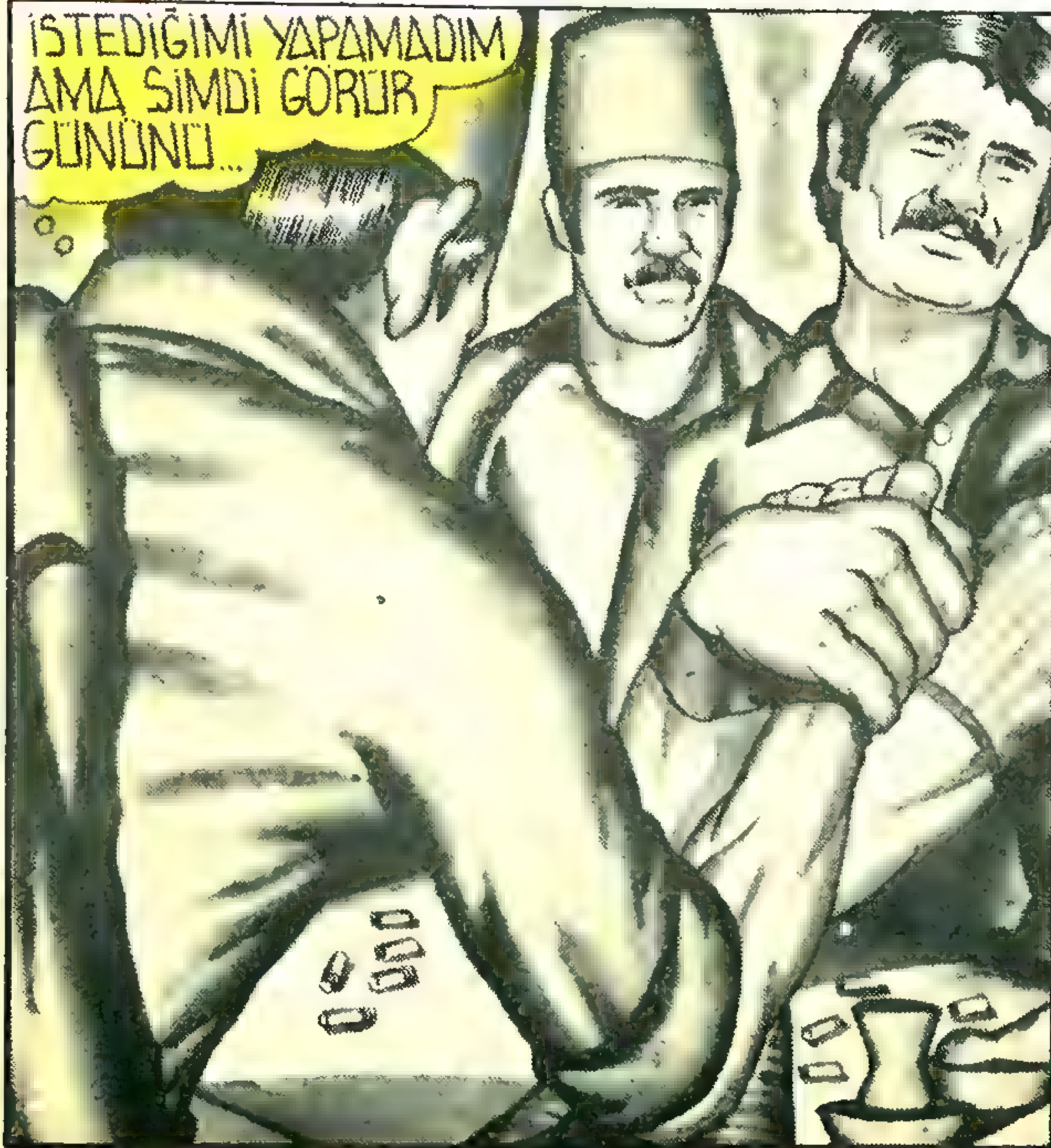

Ustura Kemal -Benim tutuşum, bu senin elin ufak parmakların ince ise ben ne yapayım, zaten pençesi ufak olan adamdan bilekçi olmaz.. Bu laf Hafız'ı çileden çıkarmaya yetmişti tutuşunun şekline aldırmadan birden asıldı Kemal'in koluna.

Ustura Kemal zaten bunu bekliyordu. Hafız Ziya'nın ani çekişi Kemal'in kolunu biraz açtıysa da, açılan kolu kadar iskemlesin - den kalkıp tekrar oturduğunda, bilekler yine müsa - vi bir duruma gelmiş, bu ufak hileyi Hafız da yemişti.

İSTEDİĞİMİ YAPAMADIM
AMA ŞİMDİ GÖRÜR
GÜNÜNDÜ...

Şimdi aynı çekişi tekrarlayacak Ustura'nın bileğini izmaritler üzerine indirecekti. Kimsede ses yoktu, masa başına toplananlar bu güçlü mücadeleyi heyecanla ve imrenerek seyrediyorlar bir yandan da sönen izmaritleri tazeliyorlardı.

(ARKASI 20. SAYFADA)

Nefes kesici aşk ve serüven romanı

Uğruna kan dökülen güzel:

Çarşafli EBE

Çarşafli ebenin güzelliği bir afetti. Erkekler onun için uğruna kan döküp cinayetler işliyordu. Kimse çarşafının gönlünde yatan aslanı bilmiyordu...

Büyük köşkün kapısında bir fayton durunca, sessiz ve hareketsiz görünen bahçede telâşlı koşuşlar görülmüştü...

Uşaklar, kapıya doğru seğirtiyorlardı..

Köşkte de bir haber, kulaktan kulağa erişmedik köşe bırakmadı.

- Ebe Hanım geldi..
- Ohhhh. Şimdi içimiz rahatladı...
- Küçük Hanım da sevinir artık..
- Dört gözle onu bekliyordu...
- Nasıl beklemesin? Tereyağından kıl çeker gibi çocuğu alıveriyor...

- Allah bir avazda kurtarsın tazeyi.

- A kadını. Niye merak ediyorsunuz? Çarşafli Ebe, elinin hafifliğiyle tanınmıştır. Paşamızın hatırı olmasa tâ Fatih'ten kalkıp Feneryolu'na gelir mi?

- Bari kâhya, akıl etse de kadıncağıza araba parasını verdirmese.

- Himmet Ağa, bunağın biridir valla. Paşayı rezil eder. O herif, para gitmesin diye elini dünyada cebine sokmaz. Paşamızın adını pintiye çıkardı zaten.

- Kız sus. Bir duyan olur, paşamızın kulağına gider.

- Yalan mı? Geçen gün kışlık soğan

alıyordu. Soğancının anasından emdiği sütü, fitil fitil burnundan getirdi pazarlık ederken..

Köşkün işlerine bakan irili ufaklı bir sürü kadın.. R. Paşa'nın kızı Mahinur Hanım'ın doğum sancılarını unutmuş, gelen ebeyi karşılamayı bir yana bırakmış, aralarında dedikoduya, gevezeliğe dalmışlardı...

Çarşafli Ebe, çarşafını toplayarak faytondan inmişti.

Çantasını açtı, arabacıya bir yarım altın uzattı:

- Al hakkını, dedi...

Faytoncu, yarım liranın üstünü veremeye hazırlanıyordu..

Çarşafli Ebe, kendisine köşkün büyük bahçe kapısını açan uşaklara doğru yürürken:

- Kalsın, dedi arabacıya.. Gerisi de hayvanların hakkı. Tâ Haydarpaşa'dan Feneryolu'na kadar epeyce yoruldu...

Kâhya Himmet Ağa, o sırada kapıda görüldü.

- Hoş geldiniz, safalar getirdiniz dedi. Yerden bir temenna caktı

- Hoş bulduk, Ağa..

- Çantanızı müsaade eder misiniz ?

Ve Çarşafı Ebe, üzerine açılan göz -
ler önünde, büyükçe çantasını Ağa'ya u -
zattı...

Köşke girince, kadınlar sahte bir gü -
lüşle onu, soluklanması için misafir oda -
sına almışlardı.. Köşkün kalfası, ardın -
dan büyük hanım sökün ettiler. Halayık -
ların ikisi de kapıda elpençe bekliyor -
lardı.

Büyük Hanım:

- Hadisenize, diye çıkıştı onlara. Alık
alık bakacağınıza Ebe Hanım'a güzel bir
kahve pişirsenize...

Çarşafı Ebe'nin çarşafını almak ü -
zere iki halayık kız odaya girdi.

Büyük Hanım:

- Allanı seversen şu köşeye geç, di -
ye konuştu... Püfür püfür esiyor. Bizler
de bir şaşkınlık içindeyiz ki, hiç sorma -
yınız.

- Hayırlı iştir Efem, diye karşılık
verdi Ebe Hanım.. Cenabı Hak kolaylığı -
nı ihsan eder. Torununuzu inşallah kuca -
ğınızda okşar, güle güle büyütürsünüz.

Büyük Hanım, sanki iğne üstünde o -
turuyordu. Tedirgin ve huzursuzdu...

Ebe, onun bu halini, kızının yapacağı
doğuma yormuştu.

Büyük Hanım, konuştu:

- Tiranlı Gani Bey'i, Beyoğlu'nda öl -
dürmüşler kadını.. Hem de bir muhal -
lebici dükkânında.

Ebe'nin rengi birden sarardı. İşittik -
lerine inanamıyordu.

Sesindeki titrekliği belli ederek sordu

- Demeyin..

- A vallahi Ebe Hanım.. Onu, Bursalı
Hafız Paşa vurmuş ayol.

Tiranlı Gani Bey, padişahın yaverle -
rindendi.

Çarşafı Ebe, hayretini gizleyemedi.

- A vallahi şaştım kaldım, dedi. Sad -
razam Rifat Paşa'nın arzı üzerine mi -
rülümeralıkla Şehremaneti âzalığına ta -
yin edilmişti. Ve padişahımızın adamı
sayılırdı.

Çarşafı Ebe nasıl olmuştu da bu ola -
yı duymamıştı..

Ama bir gerçek karşısındaydı.. R....
Paşa'ların konağında yalana yer yoktu.

Bunu iyi biliyordu..

Kan beynine çıkmıştı birden genç e -
benin... Büyük Hanım, onun yüzünü kaplı -
yan kızılığın farkında olmuştu..

-Rahatsız mısınız yoksa ? diye sordu
Ebe, kendini topladı..

-Hayır, dedi.. Havada boğucu bir sı -
cak var.

Saman altından su yürüten bir yara -
tıktı Çarşafı Ebe...

Genç, güzel bir Çerkez halayığın ge -
tirdiği kahveleri içiyorlardı..

Ebe, sözü başka yöne aktardı:

-Küçük Hanım, inşallah bir avazda kur -
tudur.. Sancılar başladı mı?

-A kızım, ona bakarsan başladı. Biz
de çocuk doğurduk.. Ama, o, telâş ediyor.

-Cahillik.. Siz kusuruna bakmayınız.

-Dün akşamdan itibaren tutturdu: İlle
de Ebe Hanıma haber iletin, hemen gel -
sin, diye.. Bunca söz kâr etmedi.. Galiba
biraz da vehminden olmalı. Sancılar pek
seyrekti.. Ben "Evlâdım, daha vaktin var,
merak etme" diye ne kadar teselli ettiy -
sem de laf anlatamadık.. Geldiğiniz iyi
oldu.. Çünkü sabaha doğru doğum belir -
tileri başladı..

-Çıkıp görebilir miyim?

-A hay hay... Biraz soluk alın diye
sizi buraya aldım..

-Teşekkür ederim.. Affedersiniz, su
kaynatıldı mı?

-Tabii yavrum. Ocağa koyduğumuz ko -
ca kazan fokur fokur durmadan kaynıyor.

-Leğen ve saire?

-Tedarikliyiz..

-Asit borik, pamuk...

-Ne lâzımsa hepsi hazır..

Büyük Hanımönde, Çarşafı Ebe ar -
dında, üst katta, bahçeye bakan geniş o -
daya çıktılar..

Gelin Hanım yatağında yatıyor..

Onları görünce doğrulur gibi yaptı
yatağında..

-Hoş geldin Ebe Hanım dedi.

-Kızlara söyleseniz de kaynamış su -
dan bir leğen getirsel.. Biraz da asit
borik..

-A... tabii...

Ebe'nin istedikleri geldikten sonra,
kaynamış suyu birkaç kez temiz bir kaba
aktarıp soğuttu. İçine bir paket asit borik
attı. Bu suyun içinde ellerini yıkadı..

-İzin verirseniz Küçük Hanım sizi
bir muayene edeyim..

(Devamı haftaya)

Galata'daki Rum tüccar, Malatyalı Hüseyin'den bezmisti. Onunla döğüşmekten, vuruşmaktan korkuyordu... Ona hazırladığı plan korkunçtu. Bu ünlü kabadayıdan kurtulmak için en iyi çare onu yakmaktı. Hüseyin, bir gün yine Rum tüccara gitmişti.

Kabadayı HÜSEYİN'i Cayır Cayır Yaktılar

Malatyalı Hüseyin, kabadayılığın eskiden geçtiğini, günümüzde ise özelliklerinden çok şeyler kaybettiğini yana-yakıla anlatmıştı.

"Şimdi, diyordu, Kabadayılığı, başka biçimlere soktular. Bunda kimin kusurunu aramak gerekirse, diyeceğim şudur ki; bu kusur, yine kabadayı geçinmek isteyenlerdedir. Çünkü gerçek kabadayılık artık kalktı. Kabadayılar, eskiden mahallenin şeref ve namusunu korur, her birisi de bir zanaatle uğraşırdı. Sonraları bu işi, zorbalığa döktüler. Kabadayılığı, beleşten para kazanmak yolu saydılar. Hem bir gerçeği açıklayayım mı? Kabadayıların sonu pek iyi gelmez..."

Bahriyeli Hüseyin diye de anılan Malatyalı Kabadayı Hüseyin, bunları bana niçin anlatmıştı?

Fahrettin Kerim Gökay'ın İstanbul valisi ve belediye reisi bulunduğu günlerde Küçük Bayram Sokağındaki genelevlerden birisinde, bir kahve ocağı açmak için yaptığı müraacaatın, idari makamlarca reddelidiğini öğrendiği bir gündü. Karar, onu yıkmış görünüyordu:

"Ağabey, diye konuşmuştu... Namusumuzla bir ekmek parası çıkarmak için uğraştım. Boşuna çıktı uğraşılarım.. Demek bize ekmek kalmadı..

-Üzülme, dedim.. Başka iş yaparsın..

-Yapamam ki.. Rakiplerim gelir, o işi bozarlar. Diyelim ki işportacılık edeyim, ya da zerzevat satıcılığı edeyim.. Şimdiki lere kabadayı denilmez, soyguncu denir. Ya kumarhane işleteceksin, ya da öteden beriden avanta alacaksın.. Gördüler mi senin başka iş yaptığını, namuslu yol tuttuğunu, rakiplerin atar çelmevi...

-Şimdi ne olacak?

-Bundan ötesini Allah bilir...

Bu görüşmeden uzun bir süre sonra Malatyalı Hüseyin'den bir haber çıkmadı.

Kimbilir ne işler yapıyor? Nasıl geçiniyordu?

Malatyalı Hüseyin evliydi. Çocukları da vardı..

Galata'daki bir tüccara dadanmıştı.. Zabitanın yaptığı tahkikata göre, geçimini, bu biçimde aldığı haraçlarla sağlıyordu..

Haraç almak kolaydır. Bıçakla, tabancayla tehdit. Ve korkan kişiden para sızdırmak...

Hüseyin de bu yolu bulmuştu sonunda... Yolsuz kalınca Galata'daki o tüccara gidiyor, asılıyor ve haracını alarak yaşıyordu.

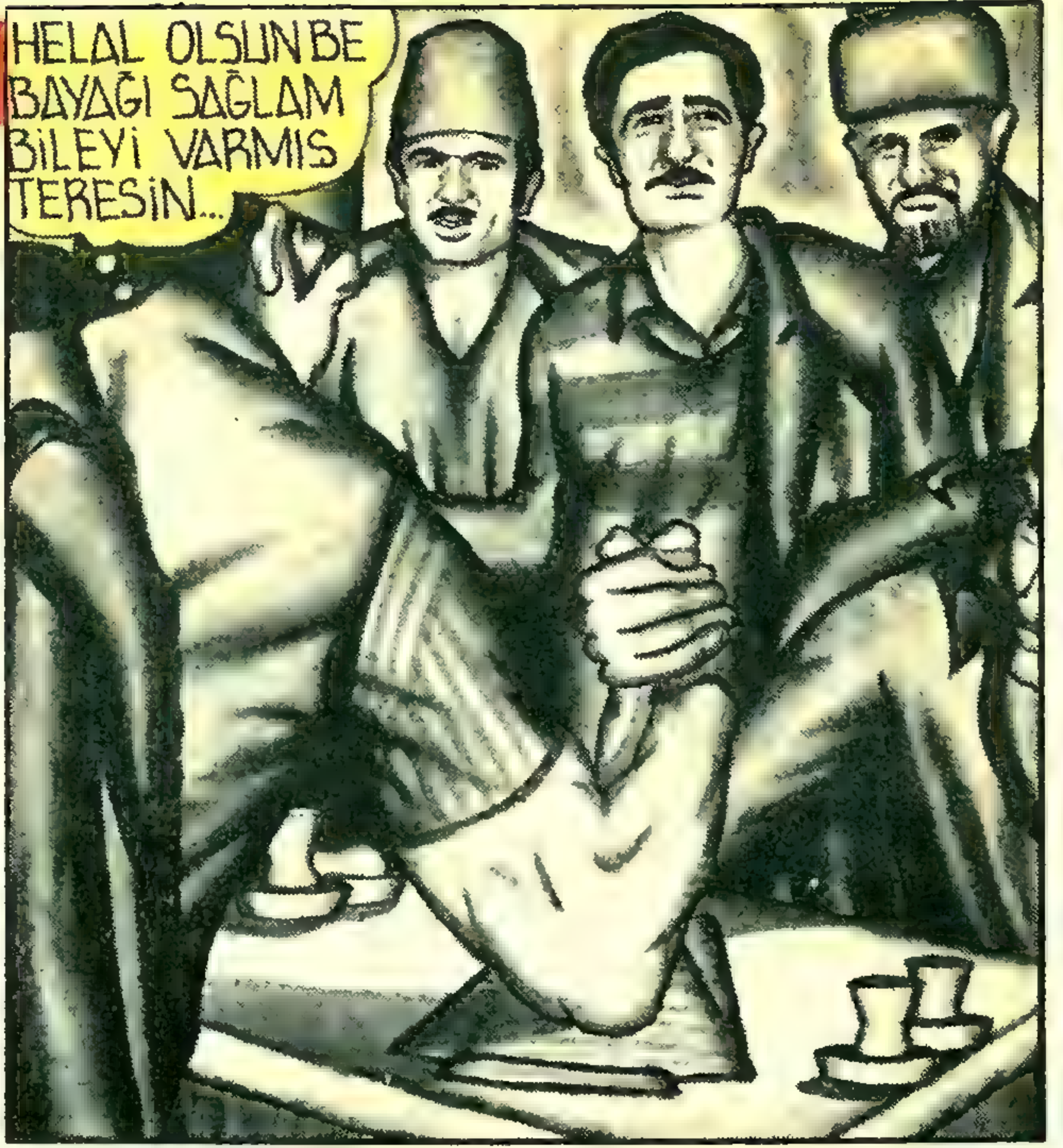
Bu, bir Rum tüccardı.. Önceleri, Malatyalı Hüseyin'e istediğini vermiş, fa-

(Devamı 35'inci sayfamızda)

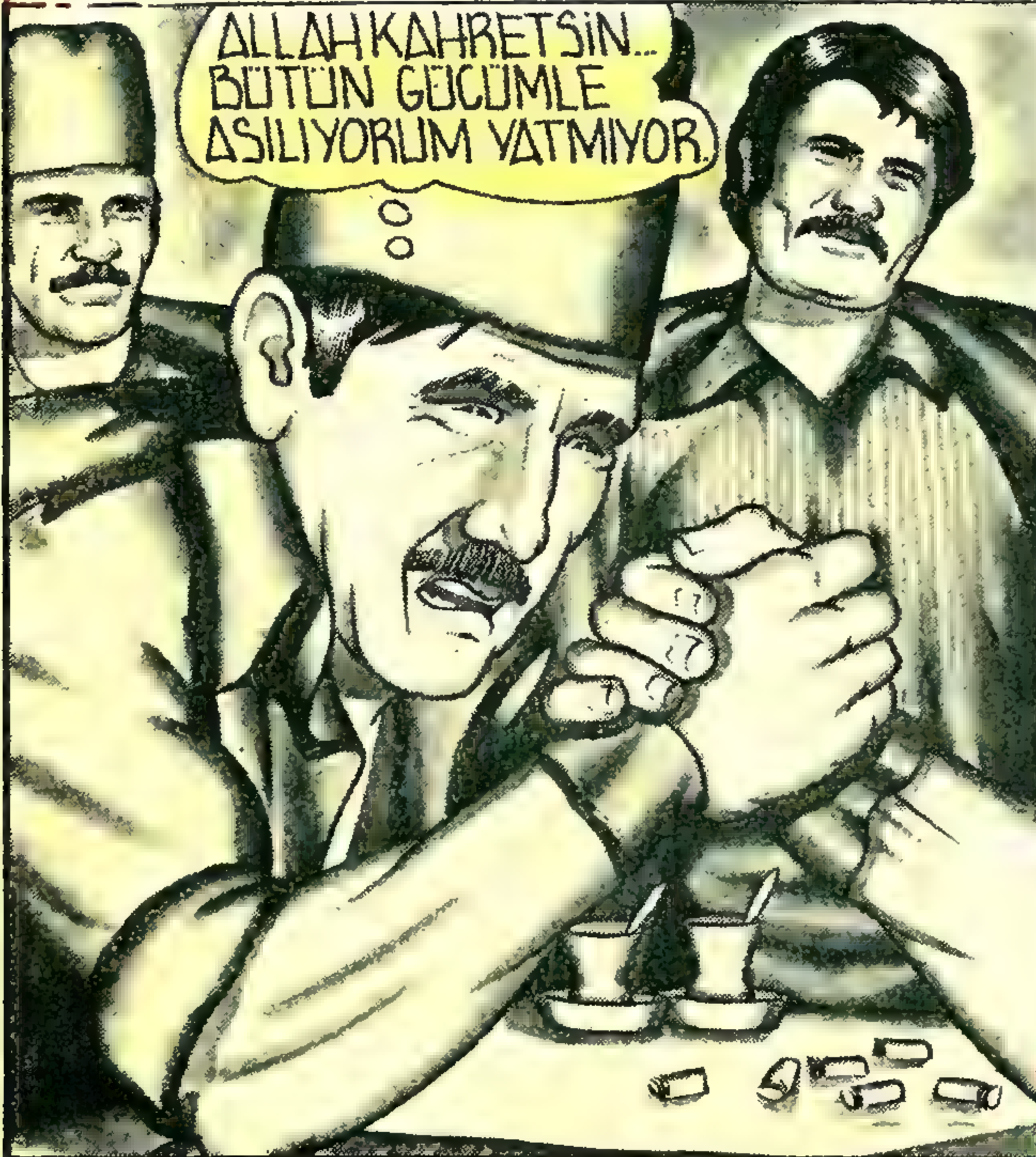
USTURA KEMAL

Ustura Kemal
vay canına helâl
olsun, diye geçir-
di içinden, bayağı
sağlam bileği var-
mış teresin. Ziya'
nın vücudu çelik
bir yay gibi ge-
rilmiş, kavradı-
ğı pençeyi bütün
gücüyle kendi-
ne doğru çekme-
ye çalışıyor lâ-
kin farkında ol-
madan kendi ko-
lundan uzaklaşı-
yordu.

HELAL OLSUN BE
BAYAĞI SAĞLAM
BİLEYİ VARMIS
TERESİN...

ALLAHKAHRETSİN...
BÜTÜN GÜCÜMLE
ASILIYORUM VATMIYOR.

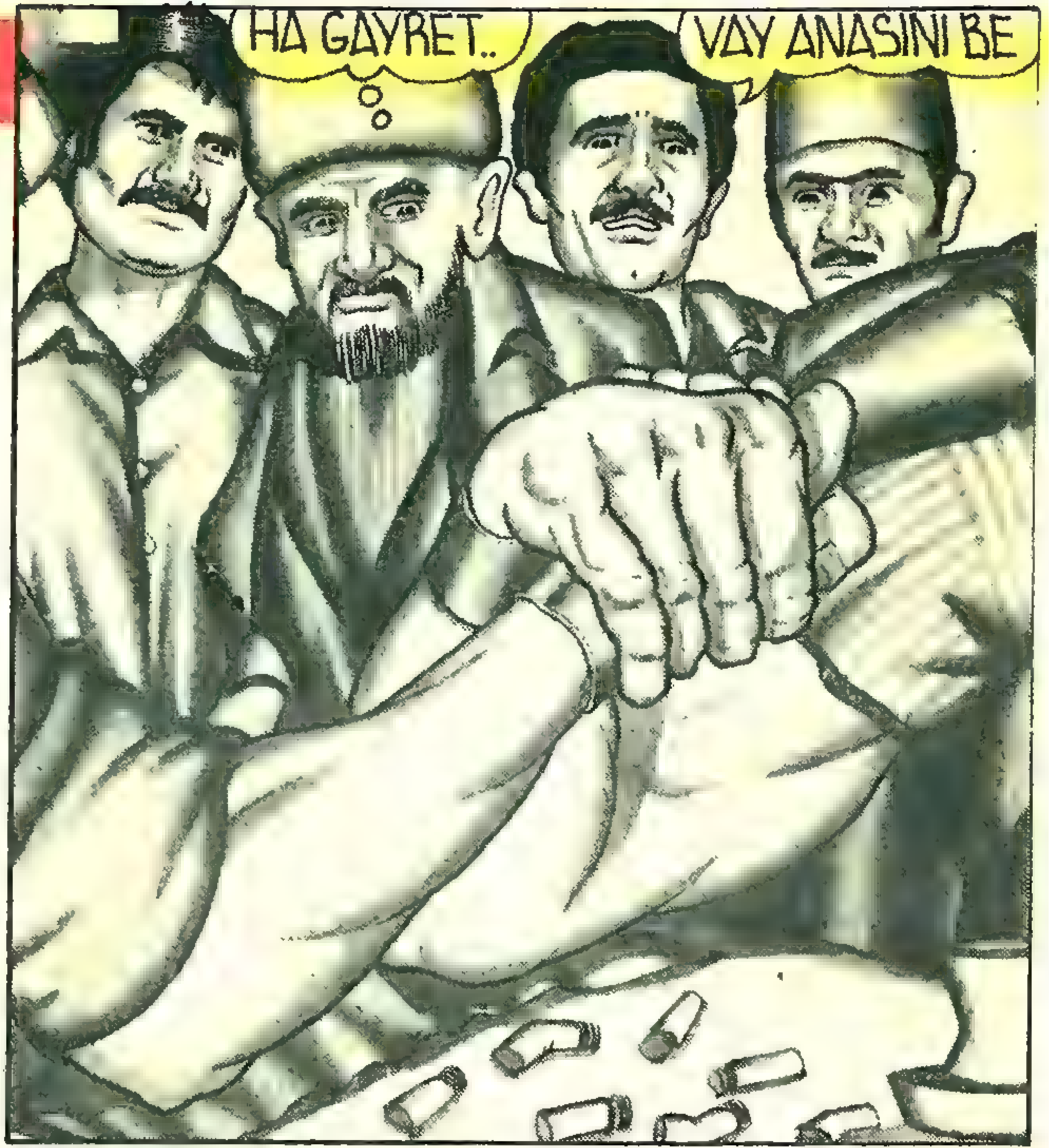
Hafız Ziya var
gücüyle asılıyor -
du, lâkin Ustura
Kemal'in pençe -
sine kenetli kolu-
nu çekemiyor, tu-
tuştığı kolu yatı -
racasına kendi
gövdesi yatıyordu
Bu durum Kemal'
ingözünden kaç -
madı, o tutuşunu
bozmamış başla -
dığı andaki gibi
koluna yakın omu-
zunu açmamıştı.

Hafız, hırsının kurbam olmuştu, doğrulup açılan omuz bilek arasını kapatması bu durumda imkân - sızdı, fazla dikkat etmeye lüzum yoktu. Ziya'nın kesildiği her halinden anlaşılıyordu. Artık mukavemet ettiği güçten fazlasını karşılayacak vaziyette değildi.

Kanı çekilmiş bembeyaz parmakları ile artık inat edecek bir hal kalmamıştı Ziya'nın kolunda. Usta Kemal biraz sola doğru dönerek iyice kendine çekti. Ziya'nın bileğini, Hafız'ın pek güvendiği sağ kolu artık ona itaat etmiyordu.

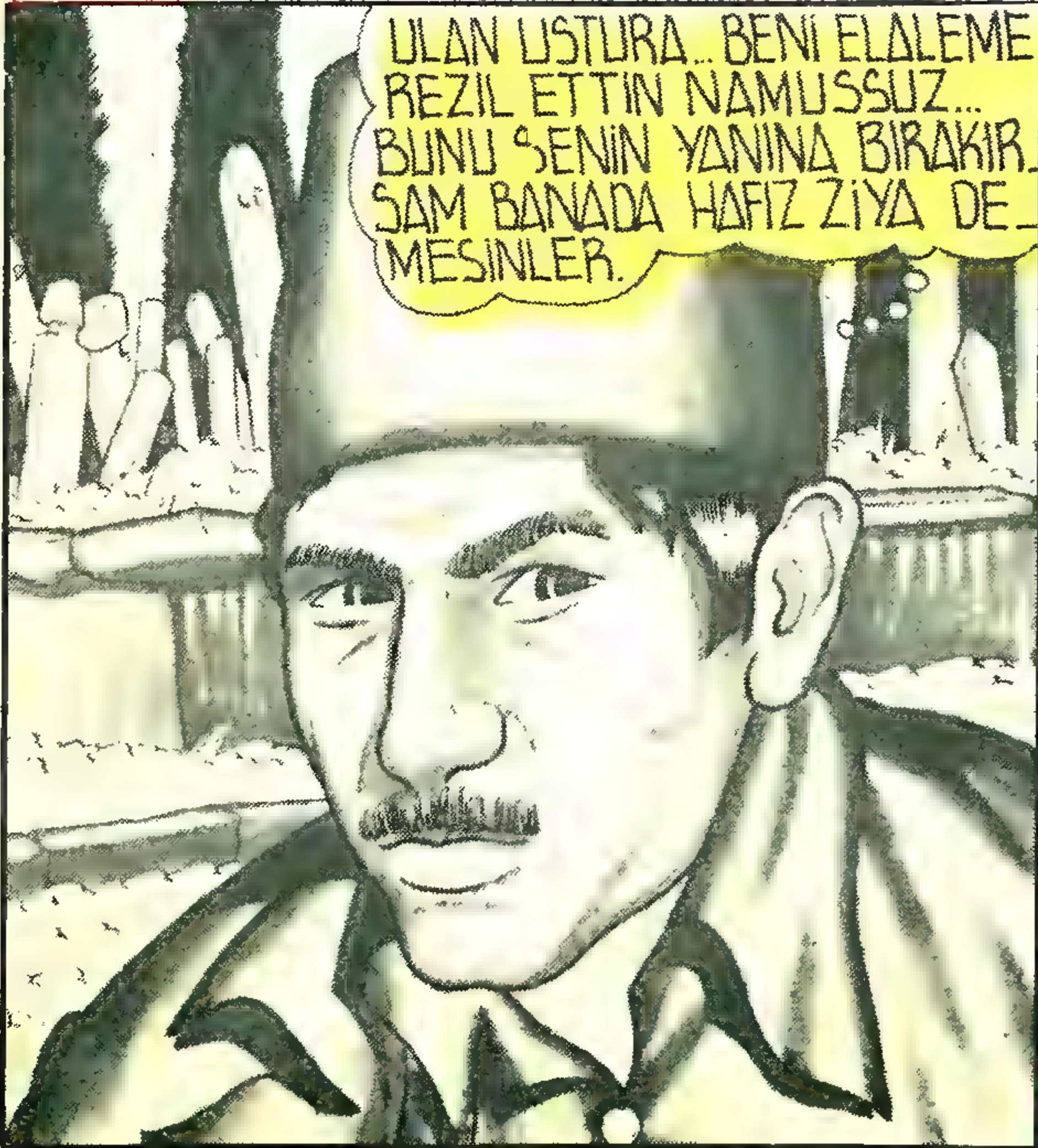
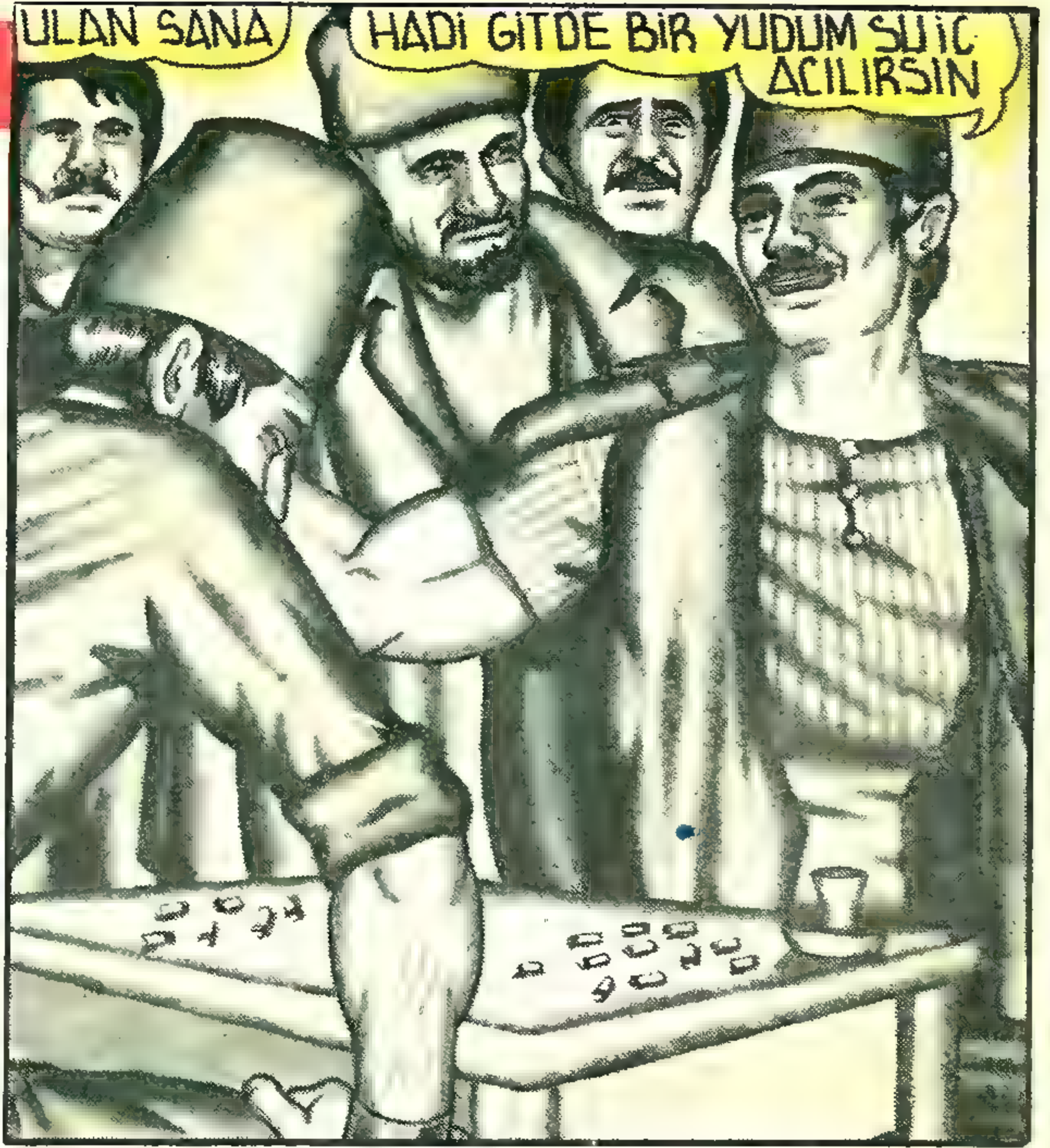
Ustura Kemal şöyle bir bastırınca Hafız'ın kolu yarı yarıya ini-verdi: Ziya bütün inadiyle direni-yor, artık yorul-muş kuvveti kal-mamış kolumu hâlâ ayakta tut-maya çalışıyordu Hafız'ın böyle çabuk kesildiği vaki değildi.

Hafız'ın kolu inatçı ve uzun bir direnişten sonra, tok bir sesle masaya vuruverdi .. Ziya öylesine yorulmuş ve tükenmişti ki elini yakan izmaritlerin acısını hissetmedi bile. Lâkin Kemal, Hafız'ın elini masaya bastırmadı hemen bıraktı.

BU HİKAYE DE BURADA BİTER HAFİZ EFENDİ...

Hafız Ziya a-
cı içinde yan an ko-
lunu bir müddet
öylece tuttu. Us-
tura Kemal-Ne o
Hafız dedi, kolun
mu kırıldı yoksa,
git bir yudum su
iç açılırsın. Ziya
cevap vermedi
pek bozulmuştu ,
bu yenilgiye her-
kesin önünde ma-
dara olmuş fiya-
kası bozulmuştu.

ULAN USTURA... BENİ ELALEME
REZİL ETTİN NAMUSSUZ...
BUNU SENİN YANINA BIRAKIR.
SAM BANADA HAFIZ ZİYA DE-
MESİNLER.

Hafız Ziya'nın
suratından düşen
bin parçaydı ba-
şını önüne eğmiş,
kendi kendine ho-
murdanıp duru-
yordu. Şimdi öfke
geçişirme sırası
Hafız'da idi, Us-
tura Kemal alay-
lı, Hafız'a bakı-
yordu, bir ara
göz göze geldiler,
Ziya fena bozul-
muştu, hiç de iyi
bakmıyordu.

-O ne bakış i-
mam dedi, bir
kaşık suda boğa-
caksın beni, helâl
olsun, erkekçe ye-
nildin, elimi öp-
men lâzım-Elini
mi öpmem lâzım
Yok daha neler,
ben erkekçe ye-
nildim ama, sen
erkekçe yenme-
din, anam avra-
dım olsun ben se-
ni yenerdim..

HAYDAA... LAFA GEL,
ULAN INEK YIYORSA
GEL YENİDEN
TUTUSALIM

-Haydaa, La-
fagel; At marti-
ni Hafız Ziya dağ-
larınlesin.. Ulan
inek, yiyorsa gel
de yeniden tutu-
şalım. Hafız' ın
yiyeceği nane de-
ğildi artık Kemal!
le tutuşmak, ce-
vap vermedi dön-
dü sokaktan gelip
geçenleri seyre
daldı..

Hafız Ziya' -
nın bütün fiyaka -
sını alıp götürən
bu yenilgi onu çok
fena bozmuştu ..
Bir anda Ustura
Kemal'e düşman
olmuştu sanki is-
kemlesini çevir -
miş sokaktan ge -
lip geçenlere hı -
şıyla bakıyor öf-
kesini çıkaracak
bir şey arıyordu.

YAZIK..
HAFIZIN BU
KADAR TOY
OLDUĞUNU BİL
MEZDİM.

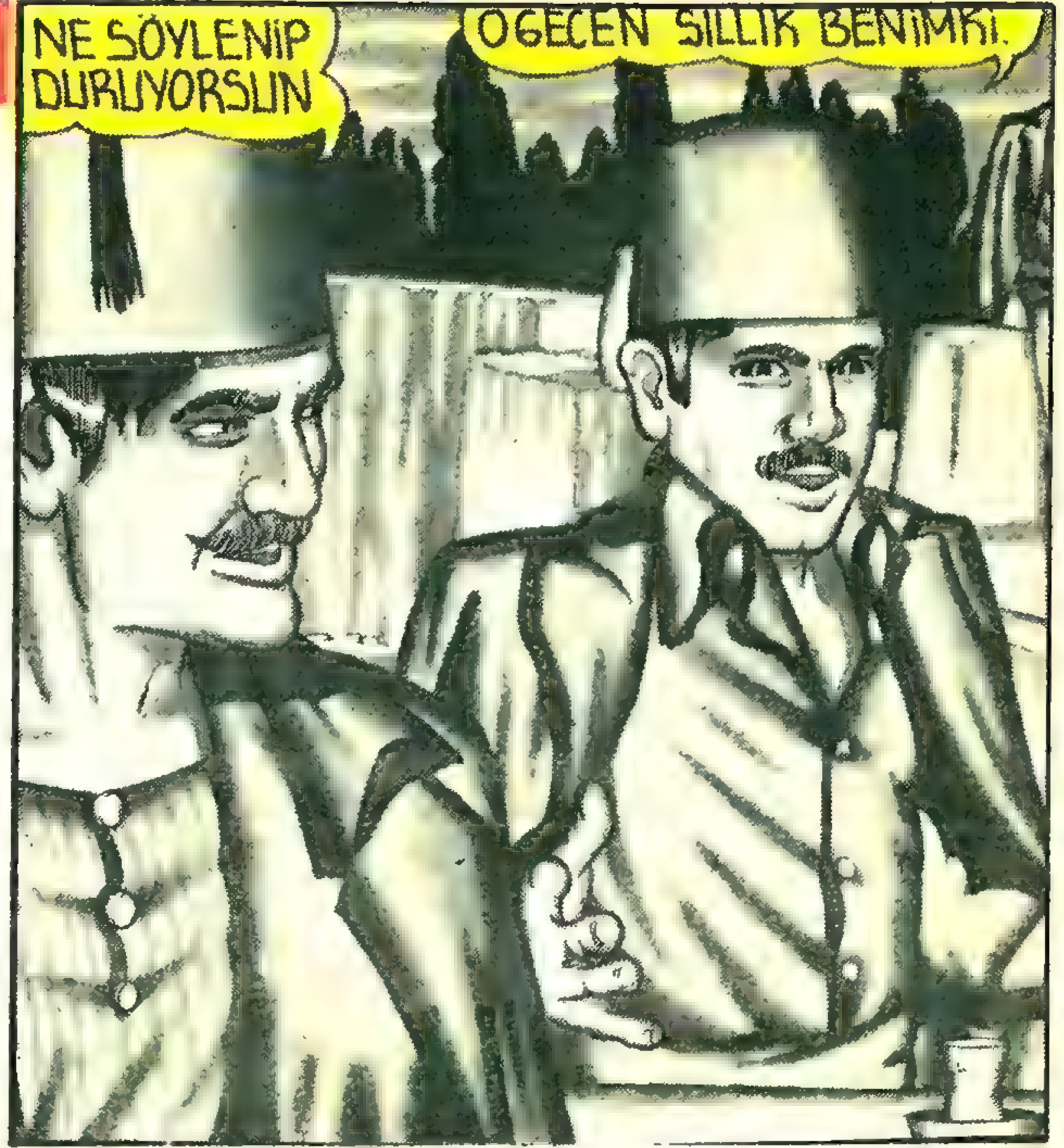

ULAN... BAK ŞU
KALTAĞA... VAY
GACO VAY..

Hafız Ziya
birden-Ulan dedi,
bak şu kaltağa
vay gaco vaaay ..
-Ne oluyorsun Zi-
ya kendi kendi -
ne ne söylenip du-
ruyorsun.. - Ne
söylenmesi yahu,
şu geçen şıllığı gö-
rüyor musun ?Be-
nim kaltako, vay
namussuz vay ..
Ustura Kemal Yü-
zü gözü kapalı, ne-
reden biliyorsun?

Ziya'nın zaten kan beyrinde idi.. -Anam avradım olsun o benimki, yürüyüşünden tanımaz mıyım? Ustura Kemal döndü sokakta salına salına yürüyen tazeye, baktı, hiç de yabancı gelmiyordu -Amma üsteledin be Hafız dedi, seninki olsa ne olacak...

Hafız Ziya yoldan kırta kırta giden yosmaya, yiyecekmiş gibi bakıyordu. Ne mi olacak dedi. Ben o şillığa evinden çıkmayacağsın dedim, buralarda ne geziyor kaltak... -Hafız saçmala -ma arkadaşım sen çıkma dedikten, sonra hiç cesaret edebilir mi?

YANILMADIGIMA EMİNİM...
SİMDİ PEÇESİNİ AÇAR
BAKARIM..

Eve gittiğin zaman sorarsın , ona değil mi ?anlaşılır..-Sen o şırfıntıyı bilemezsin o zaman inkâreder, ben şimdi onun peçesini açar anlarım. Ustura Kemal bu laf üzerine duradı. -Aman Hafız dedi, öfkeyle kalkan zararlar oturur..

HANIM BİR DAKİKA...

Hafız Ustura Kemal'i duymadı bile, o hışımla kalktı, koştu, kadının önüne geçip durdu, genç kadın birden önünde bitiveren bu adamı görünce korkmuş şaşkın şaşkın bakıyordu.. Hafız bir an tereddüt etti.. Peçesini kaldırıp baktı...

Bir de ne gör-
sün, kadın kendi-
sininki değil, a-
yıkla şimdi pirin-
cintaşım.. Afe-
dersin hanım yan-
lışlık oldu, benim
karı sandım Genç
kadın yabancı bir
erkeğin, hem de
sokak ortasında,
peçesini açması-
na pek kızmıştı..
-Utanmadınız mı?

UTANMADINIZ MI.. SIZE
YAKIŞIRMI..

YANLIŞLIK OLDU
ARTIK ÜSTELEME

-Hanım, yan-
lışlık oldu dedik
ya, artık üstele-
me işte: Genç ka-
dın hiç de susa-
cağa benzemi-
yordu. -Sizin na-
sıl dostlarınız,
varsa.. "İspiro"
da benim dostum
Hafız'ın bir anda
nevri dönüverdi,
beyninden vurul-
muştu sanki.

İspiro mu diye kekeledi. Yani siz İspiro' nun, dostu Bebekli Safnaz mısınız, Ne sandın, dedi. Şimdi bana yaptığınız bu muameleyi kendisine aynen söyleyeceğim Hafız da hoşafın yağı kesilmişti.. -Etme hamım dedi. Kanı kanla yıkamazlar....

İSPIRO BENİM DOSTUMDUR..
BANA YAPTIĞINIZ
BU MUAMELE..
Yİ KENDİSİNE
AYNEN SÖY..
LEYECEĞİM.

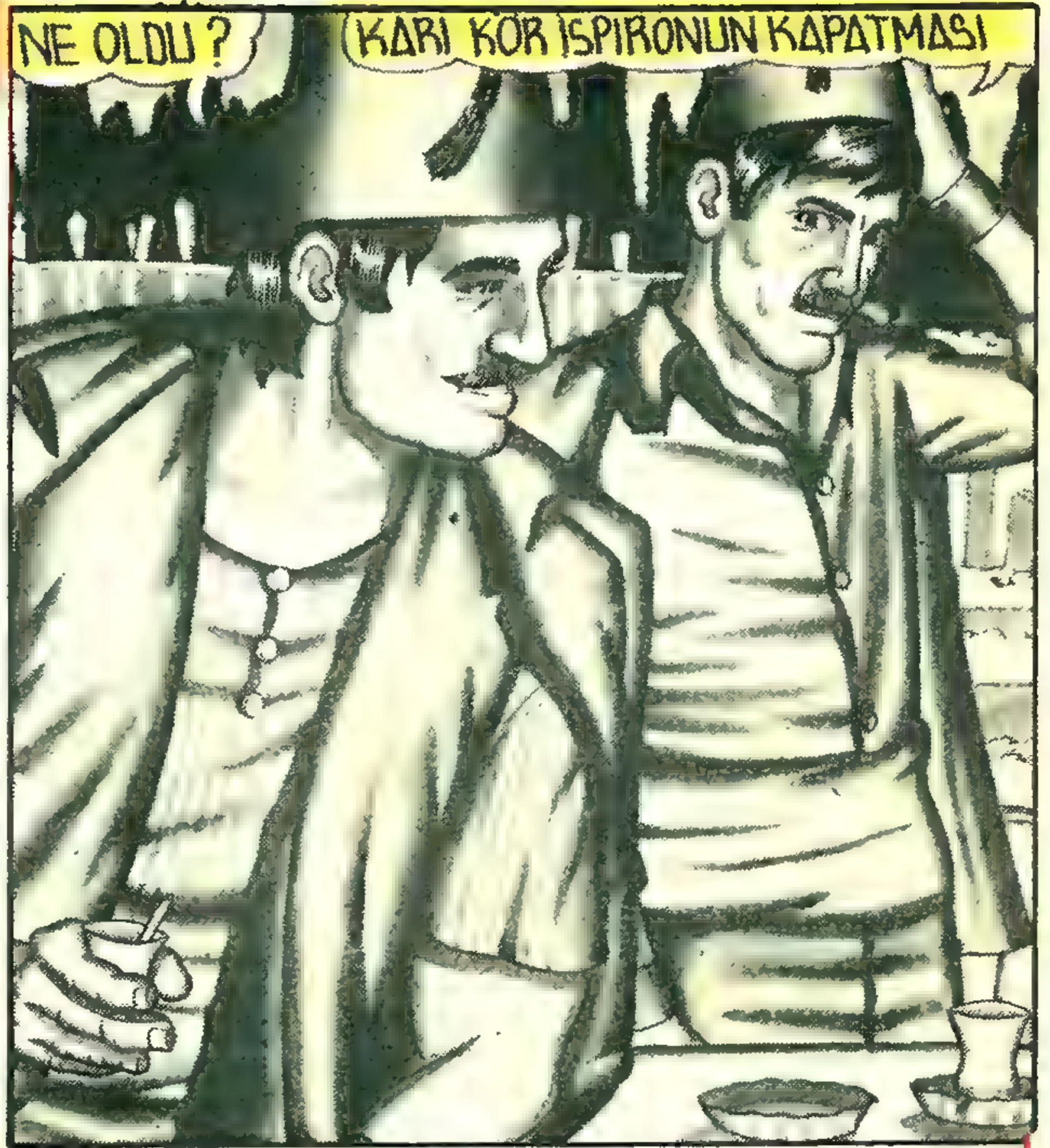
NEEE

HIH.. GÖRÜRSÜN
SEN.

Bebekli Safnaz Hafız Ziya' -
nın bu yakarması -
na cevap bile ver -
medi: Ahu bakışlı
kömür gibi gözle -
rini Ziya'nın üze -
rinde dolaştırdı..
Kör İspiro ile dü -
şüp kalkan bu
genç kadının me -
seleyi yatıştır -
mak şöyle dursun
büsbütün körük -
leyeceği belliydi

Ustura Kemal
-Ne oldu ? Ziya,
-Hiç dedi, keş-
kem senin sözünü
dinlese idim, be-
nim kari değilmiş
-Ya kimmiş -Kim
olsa beğenirsin ,
Kör İspiro'nun ka-
patması imiş.Us-
tura Kemal dura-
ladı, olacak iş mi
idi bu....

SANA SÖYLEDİM. HAYELİM KIRILSAYDIDA ACMA
SA İDİM.

Ustura Kemal
bozulmuştu Hafız
a-Ben sana söy-
ledim değil mi de-
di, şimdi hiç yok-
tanelin hayvanı
ile başımız belâ-
ya girecek. Hafız
Ziya ağlayacak gi-
biydi.. Bu hare-
ketinin arkasın-
dan başına ne ge-
leceğini çok iyi
biliyordu, hem de
bu genç yaşında..

Semtin iki ayaklı gazetesi Sarraf Kâzım'la, Ali Efendi biraz geride oturuyorlardı ve tabii bütün olanı biteni görmüşler "Bebekli Safnaz"ı da tanımışlardı.. Yüzleri kireç gibi şaşkın şaşkın birbirlerine bakıyorlardı. İmam Ali Efendi dayanamadı şöyle bir öfledi.

İmam efendi : Telâşlanma telaşlanma dedi, hiç değilse karakola gidip haber verelim.. -Ne haberi vereceksin yahu, İspiro, Hafız'ı vuracak tutun öldürmesin mi diyelim yani, ne diyelim? Ustura Kemal -Ağa bu kaltak şim-

di doğru evin yolunu tutmuştur .. Kör de evde ise buraya damlaması uzun sürmez.. Peki ne yapayım yani ne yapmam, lâzım ?-Dur telaş etme söyleyeceğimi dinle şimdi kalkalım buradan, birkaç gün de ortalarda gözükmeye, Üsküdar' dan uzaklaş..

Beraberce kalktılar, Ustura Kemal çaycının parasını bırakırken Hafız, kahvenin kapısına varmıştı bile. Kemal kendi kendine - Ulan, dedi, ben bu herifi bu kadar ödle bilmezdim, hani hakkı da yok değil ama bu kadar da fazla...

(Devamı haftaya)

CANILAR YUVASI

Özet:
12

Madelin ile salonda otururken kız camdan laboratuvara birisinin gittiğini, bu gölgenin eski asistan Karl olduğunu söyledi ben de hemen gölgenin peşinden seyirttim.

- Haberim yok! .

- Nasıl olmaz. Kağıtta da "Sen kendi işine bak" yazılıydı.

-Niye bakmıyordun.

Henüz sabrım taşmamıştı. Devam ettim :

-Kokteyl salonundan çıkınca nereye gittin?

Herif, cevap vermeden önce düşündü. Mamafih gözü pek bir serseriye benziyordu.

-Bir arkadaşla beraberdim. Poker oynadık.

Dedi.

-Evet, bir arkadaşla beraberdin ama, kâğıt oynamıyordunuz... Miss Gray'i kaçırmak niyetindeydiniz. İşte o zaman ikinci defa karşılaştık seninle...

-Bunu ispat edemezsin..

-Miss Gray ve ben seni gördük ya!

-Arkadaşım da, beraber kâğıt oynadığımıza dair yemin eder.

-Ay o dinsiz daha nefes alıyor mu? Neyse, bir müddet sonra da otelin karşısındaki parktan bana ateş etmedin mi?

-Hayır.

-Olabilir, sen değil de başka yoldaşın o haltı yemiştir.. Zira, sen o

sırada yola çıkmışsındır.

Herifin ağzı kenetlenmiş, gözleri nefretle parlamıştı. Hiddetlenmesi hoşuma gitti:

-Biliyor musun kız kaçırma teşebbüsünün cezası nedir? Sonra bir de laboratuvara hırsızlama girdiğini ispat edebilirim.

-Buraya bırakmış olduğum bazı kitapları almaya geldim. Hırsızlama girmedim ki kapı açıktı.

-Niye evden istemedin?

-Kimseyi rahatsız etmeyeyim dedim. Kitaplarımı bulur, giderim diye düşünmüştüm.

-Çok güzel bir masal. Polisleri iyi bir eğlence çıktı.

-Git, çağır polisleri haydi...

-Seninle pek nazik konuşmaya caklarını bilmiyor musun? Hem, önce seninle yalnız konuşmak istiyorum..

-Ben ise seninle konuşmak istemiyorum.

-Senin arzunu soran oldu mu humbıl? Cevaplarımı beklediğim bir sürü sualim var. Cebime soktuğum o pusulayı sana kimin verdiğini, Madelin'i kimin hesabına kaçırmak istediğini, Calvin Gray'in şu an nerede olduğunu öğrenmem lâzım.

-Suallerini başkasına sor.

-Sen, tohumluk musun? Başka ki -
me sorayım?

-Bilmem artık...

-Sert adamın birisin galiba!

-Belki.

-Hani, ben de senden aşağı kal -
mam. Kim olduğumu biliyorsun sanı -
rım. Bahsimi işitmişsindir. Seninle
şakalaşmaktan zevk duyacağımı bil..

-Öyle mi? Ne zaman başlıyor -
sun?

Küstahlığa tahammülüm yoktur .
Ne yapacağımı önceden hesaplamış -
tım zaten. Hoş bir hareket olmaya -
caktı ama, günah benden gitmişti ya !
Herif cidden dayanıklı ve tehlikeli gö -
rünüyordu. Tabancamı cebime attım
ve Karl Morgen denen ite iyice yak -
laştım. Yüzümdeki tebessüm henüz si -
linmemişti. Ani bir hareketle sağ e -
limi kaldırıp yumruğumu herifin pis
çenesine indirdim. Gık demedi, belki
de nefesi kesilmişti. Yalnız , vücudu
önündeki masaya büküldü, ikinci yum -
ruğum ile büsbütün yere kapaklandı.

- Kalk ayağa, ulan... Daha yeni
başladık!

Dedim. Herif, duvara dayandı ve
ağzında kanla beraber bir de küfür
çıkınca, dayanamayıp bir kere daha
vurdum. Bu sefer, başı duvara çarp -
mıştı. Gözleri alev saçıyor, fakat bir
türlü yumuşamıyordu. Onu ayakta tu -
tan duvardı.

-Nasıl, Führer'in hesabına acı
çekmek zor mu?

Dedim. Tekrar vurdum. Bu yum -
ruğum pek sert değil, acıtıcı idi. Ko -
nuşmama devam ettim:

-Karl, oyunu uzatalım mı dersin ?
Bence hiç bir mahzuru yok. Üstelik
eğleniyorum da. Bütün günü seni ıs -
latmakla geçirebilirim. İstirahat za -
manlarında da bazı asit denemele -
ri yaparız.

-Kahpenin çocuğu...

-Anneme iltifat etmekle elimden
kurtulamazsın azizim. Konuşalım mı,
oyuna devam edelim mi?

Herif, iri pençesi ile suratını kap -
layan ter karışık kanları silkti ve kı -
sık sesle sordu:

-Ne konuşmak istiyorsun?

-Ha şöyle...

Bir sigara daha yakıp dumanı su -
ratına üfledim ve sordum:

-İmbirlin hesabına mı çalışıyor -
sun?

-Hayır.

-Dün gece onunla ne yapıyordun?

-Yeni tanışmıştım. Lastik fabri -
kasında bir iş isteyecektim.

-Niçin?

-Karnımı doyurmak için.

-Lastik mi yersin hep?

-Ben, kimyagerim ve lastik işin -
den anlarım. Üstelik işsizim de...

-Benim cebime koyduğun o pusu -
layı sana kim verdi?

-Başka birisi.

-Madelin Gray'i kaçırmamı emre -
den şahıs mı?

-Kızı kaçırmayacaktık. Korkut -
mak istedik.

-Aynı şahıs mı diye sordum.

-Evet.

-Kim?

-Patronum.

-Karl, gene kaşınmaya başladın.
Beni heyecanlandırma, işin kötü gi -
der. Patronunun adı ne?

-Bir işadamı.

-Adı Schickgrüber mi?

Karl'ın gözlerinden hafiften bir
ışık saçtı.

-Hayır.

Herifin ağzına sol elimin tersi i -
le dokundum, başı duvara çarptı:

-Heyecanlandırma beni, demedim
mi? Hem atlatıyor, hem de yalan söy -
lüyorsun. Çabuk cevap ver, yoksa ge -
ne sertleşiriz.

Karl, tekrar dudaklarının kanım
sildi:

-Pekâlâ, konuşayım Calvin Gray
bizim elimizde. Yalnız unutma, bana
bir şey olursa, aym âkıbet profesö -
rün başına gelir...

Dedi. Güldüm:

-Yavrum, pek fazla dedektif fil -
mi seyretmişsin. Bilhassa bu cümle
filmlerde pek bayatlaşmıştır. Gali -
ba artık yenisini kullanıyorlar.

-İstersen Madelin'e bir sor. An -
larsın.

Bir an bile tereddüt etmeden ce -
vap verdim:

-Soramam. Madelin New York'ta

-Telefonla sor...

(Devamı Haftaya)

Galata'daki Rum tüccar, Malatyalı Hüseyin'den bezmişti. Onunla döğüşmekten, vuruşmaktan korkuyordu... Ona hazırladığı plan korkunçtu. Bu ünlü kabadayıdan kurtulmak için en iyi çare onu yakmaktı. Hüseyin, bir gün yine Rum tüccara gitmişti.

Kabadayı HÜSEYİN'i Cayır Cayır Yaktılar

(Baş tarafı 19'uncu sayfamızda)

kat isteklerin sonu gelme - yince sıkılmaya başlamış - tı.. Hüseyin'i reddedemi - yordu. Belki Hüseyin, onu tehdit ediyordu.. Belki bu tüccarın çevirdiği kirli bir işi öğrenmiş, ona şantaj yapıyordu.

Rum Tüccar, Hüseyin ' den kurtulmak için bir çare düşündü..

Onu ortadan kaldırmak.

Bunun için de çok mü - kemmel bir plan hazırladı.

Hüseyin, para koparmak için Galata'daki yazı - haneye gitti. Rum Düccar, hiç renk vermedi.. Bir yerden para beklediğini söyleyerek onu oyaladı.. Ve bir ara Hüseyin'i, oda - da yalnız bırakarak dışa - rıya çıktı. Vakit akşam ü - zeriydi. Dükkânların ka - panma saati yaklaşıyordu..

Tüccarın adamları tembihliydi. Önceden hazırladıkları birkaç dolu gaz tenekesini alt kata, merdivenlere, Hüseyin' in bulunduğu oda önüne bo - şaltılar ve birer kibrit çakarak her yeri tutuşturdular. Sonra, mağazanın ke -

penklerini indirip kilitle - diler ve hemen uzaklaştılar.

Hüseyin, yalnız bira - kıldığı odada kilitlendiğini bilmiyor ve tüccarın para getirmesini bekliyordu ... Alevler, bir anda her yanı sardı.. Malatyalı kabadayı, bir sağa saldırdı, bir sola. Kapıyı zorladı, açamadı. Pencerelelere koştu. Çok kalın demir parmaklıklar vardı.. Yangın korkunçtu.. Hüseyin dumandan boğulu - yordu. Can havliyle tekrar demir parmaklıklara koş - tu. Kırıp aşağıya atlamak niyetindeydi. Ama bunlar çok sağlam yapılmıştı..

Ve Hüseyin, odayı sa -

ran alevler ortasına düş - müştü.. Artık yanıyordu.. İstirap katlanılmaz hale gelmişti. O, hâlâ demirler - le uğraşıyordu ama vücu - du da bir yandan cayır ca - yır yanmaktaydı. Fena ka - pana kıstırmışlardı onu .. Son bir kez, parmaklıkları sarstı. Arasından geçecek kadar demirleri güçlük - le açtı. Yanık vücudunu dı - şırayı sarkıttı ve kendini yüksekten yere attı.. İtfa - iye yangını güçlkle sön - dürdü.. Hüseyin'in yanmış cesedini buldular..

Birkaç gün sonra karı - sı, kucığına çocuklarını al - mış, gazeteleri dolaşıyor ve yardım istiyordu..

-Allah'ın belâsı herif! Vazgeç artık kabadayılık hevesinden. Her gün donlarını yıkamaktan bıktım.